

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om godkendelse af visse forskningsaktiviteter.

Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 23/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Sonja Mikkelsen (S):**

Det foreliggende forslag er en del af finanslovaftalen og skal ses i sammenhæng med lovforslag nr. L 78, som er fremsat af skatteministeren, om et særligt skattefradrag, og det er det næste punkt på dagsordenen.

Med dette forslag bemyndiges forskningsministeren til at godkende de projekter og aktiviteter, der kan indrømmes fradrag for. I forvejen kan virksomheder få 125 pct. fradrag for udgifterne til deltagelse i internationale forskningsprogrammer. Nu udvides denne ordning til også at omfatte nogle nærmere bestemte hjemlige forskningsaktiviteter tilsammen inden for en ramme på 300 mio. kr.

Dansk erhvervsliv forsker generelt mindre end erhvervslivet i vore nabolande. Forklaringen på det er den danske erhvervsstruktur med mange små og mellemstore virksomheder og kun ganske få store, der kan løfte en egentlig forskningsopgave.

Regeringen har flere gange peget på dette forhold, og bl.a. begrundet heri er det offentlige forskningsbudget for 1995 med det fremsatte finanslovforslag øget med ½ mia. kr. Regeringen har samtidig tilkendegivet, at der i årene efter vil ske en tilsvarende stigning i den offentlige forskningsindsats for at nå op på niveau med de lande, der omgiver os.

Både grundforskningen og den mere målrettede forskning skal styrkes. I den sammenhæng skal der gøres en særlig indsats for at forbedre

formidlingen af offentlige forskningsresultater til virksomhederne og for at få virksomhederne til selv at investere mere i fornyelse.

I Socialdemokratiet ser vi således det foreliggende forslag som et supplement til de initiativer, regeringen allerede har taget eller har bebudet at ville tage for at øge samarbejdet mellem erhvervslivets forskning og udvikling og den offentlige forskningsaktivitet.

For at illustrere, hvad jeg taler om, skal jeg som eksempler nævne Skaudeordningen, der er placeret i DTI's regi, aftalen mellem forskningsministeren og forskerparkerne om en øget indsats for at vurdere flere forskningsprojekter og ideer med henblik på en kommerciel udnyttelse og overvejelserne om, hvordan patenter og licenser kan bidrage til øget formidling, men kan i høj grad også henvise til de forskningsprogrammer, der er i gang, og som følges op på forskellig måde. Det gælder f.eks. FØTEK-programmet og det bioteknologiske forskningsprogram.

I 1995 styrkes forskningen desuden af stor relevans for landbrugserhvervets produktionsmetoder. I Socialdemokratiet vil det glæde os, hvis denne nye ordning kan få flere især af de mindre virksomheder engageret i forskningsaktiviteter, for vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at viden og velfærd hænger sammen.

Under alle omstændigheder er det væsentligt, at forslagens praktiske regler, som forskningsministeren skal udstikke, tilrettelægges, så vi har størst mulig sikkerhed for, at de aktiviteter, der gives ekstra fradrag for, er nye aktiviteter, som ikke ville være blevet gennemført uanset det ekstra fradrag eller ej.

Det er altså vort sigte, at forslaget skal bidrage til en reel forøgelse af landets samlede forskningsindsats, for det er der brug for.

Med ovenstående bemærkninger skal jeg på Socialdemokratiets vegne give tilslutning til forslaget.

Henning Urup (V):

Det foreliggende forslag om godkendelse af visse forskningsaktiviteter er med til at åbne for nogle muligheder, der går i den rigtige retning.

Den nylig afholdte OECD-høring om forskning og undervisning i Danmark pegede da også netop på det ønskelige i en højere aktivitet inden for forskningen ikke mindst ude i de private erhvervsvirksomheder eller i et samarbejde mellem virksomheder og de offentlige forskningsinstitutioner.

Derfor skal lovtæksten rettes til, så den målrettet sigter på erhvervsmæssige interesser.

Selve den idé at lade erhvervsvirksomheder fradrage deres forskningsudgifter med 125 pct. var indeholdt i VK's alternative finanslovsforslag fra før valget. I Venstre hilser vi således forslaget velkommen, om end vi gerne havde set langt større rammer end de 300 mio. kr., der er afsat, og som omregnet til det egentlige ekstra fradrag på 25 pct. kun belaster finansloven med et udgiftsproducent på 60 mio. kr. Men ét sted skal det jo starte.

Udgiftsproducenten på 60 mio. kr. bliver dækket ind af yderligere arbejdspladser på forskningsområdet, som så igen bliver efterfulgt af mange arbejdspladser med udvikling og produktion.

Jeg vil dog gøre opmærksom på, at lovgivningen i dens nuværende form ikke er anvendelig i vore andelsselskaber, der jo har en anden beskatningsform, og det er uheldigt, da det er her, en stor part af fødevarerforskningen finder sted, men det må der jo rådes bod på ad anden vej.

Henriette Kjær (KF):

Forslaget til lov om godkendelse af visse forskningsaktiviteter samt den tilhørende ændring af ligningslovens § 8 F går i korte træk ud på, at virksomheder, der udfører forskning, kan opnå et fradrag på 125 pct. At det nu bliver muligt, er vi virkelig glade for i Det Konservative Folkeparti.

Det har været en af vores mærkesager, og vi arbejdede for denne idé, både da vi sad i regering og nu, hvor vi er i opposition.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi gerne havde set et mere vidtgående forslag, men vi er med det forslag, der foreligger her, nået et godt stykke ad vejen.

Når vi er så optaget af dette forslag, skyldes det, som OECD også har påpeget, at netop forskningen i den private sektor trænger til at blive styrket her i Danmark. Det er nemlig utrolig vigtigt, at vi får den private sektor med, når vi taler forskning, og det er af afgørende betydning for vores konkurrenceevne, at vi nu giver de private virksomheder bedre vilkår til at kunne løse den kæmpeopgave, det er at klare sig i konkurrence med Asien og nærmere omkringliggende lande.

Lovforslaget er absolut et skridt i den rigtige retning, men fra konservativ side vil vi foreslå et par ændringer til den nuværende lovtæst, så forslaget bliver mere brugervenligt.

Det nævnes i § 2, at virksomhedens forsk-

ningsprojekt udføres i et formaliseret kontraktmæssigt samarbejde mellem én eller flere virksomheder og mindst én offentlig forskningsinstitution. Her ønsker vi tilføjet, at det også skal være muligt at samarbejde med et godkendt teknologisk serviceinstitut. Jeg har forstået på forskningsministeren, at han er enig i den betragtning. Det vil efter min mening give virksomhederne lidt større råderum, hvis vi får denne mulighed med.

Det er også vigtigt for os at slå fast, at dette her drejer sig om erhvervslivet og erhvervsrettet forskning. Derfor ønsker vi ordet erhvervsrettet indføjet i § 2, hvor der nu kun står, at projekterne skal have almen interesse. Vi ønsker altså, at det slås helt fast dér, at det er erhvervsrettet forskning, dette lovsforslag er ment på.

Også i dette tilfælde har forskningsministeren på et tidligere møde vist sig imødekommende, så det skulle være en ren formalitet.

I bemærkningerne til lovforslaget nævnes det til § 3, at der udarbejdes en positivliste over de forskningsområder, hvortil puljen kan anvendes. Det har vi fra konservativ side accepteret, da forslaget er et led i et forlig. Men i Det Konservative Folkeparti er vi grundlæggende imod positivlister. Hvis det stod til os, skulle virksomhederne frit kunne vælge område uden at være underlagt en sådan liste.

Erfaringerne fra de materialeteknologiske udviklingsprogrammer viser, at en sådan positivliste kan blokere for ellers gode tiltag.

Det skal så indrømmes, at den i bekendtgørelsen fremlagte liste er så pænt bred, at vi nok skal leve med den denne gang, men ellers mener jeg, at positivlister er en uskik.

Projekterne skal godkendes af forskningsrådene, og skatteministeren har i den forbindelse meddelt, at én ting er, hvad forskningsrådene godkender, en anden ting er, hvad de lokale ligningsmyndigheder godkender.

Jeg beder derfor om, at ansøgerne informeres om eventuelle problemer med fradrag for visse dele af projektet, og at man udarbejder et ret præcist cirkulære til brug ude i kommunerne, så de kan finde ud af at administrere loven.

At det er forskningsrådene, der prioriterer projekterne, kan man tale både for og imod. Jeg kunne godt have ønsket mig et mere bredt sammensat organ med repræsentanter for erhvervslivet. Det er derfor vigtigt, at forskningsrådene er opmærksom på, at denne lov er for erhvervslivet, og at de handler derefter.

Med disse bemærkninger glæder jeg mig til

den videre behandling i udvalget, og jeg håber, at virksomhederne vil benytte sig af de nye muligheder, som lovforslaget lukker op for.

Tom Behnke (FP):

Når ministeren tager forslag, der er hentet direkte ud af den publikation, som Fremskridtspartiet lavede i sommer, og som hedder »100 gode grunde til et VKZ-flertal«, kan ministeren være sikker på at få opbakning fra både V, K og Z. Så selvfølgelig er vi også positive over for lovforslaget.

Da jeg læste forslaget igennem, snublede jeg over § 1, hvor der er en henvisning til ligningslovens § 8 F. Umiddelbart var det min opfattelse, at den paragraf var ophævet, indtil jeg så i dag blev opmærksom på, at der er et forslag på dagsordenen, der som nævnt genindfører paragraffen, og så er der jo sammenhæng i tingene.

Lad mig i modsætning til den konservative ordfører sige, at jeg egentlig er glad nok for, at ministeren er blevet meget opmærksom på grundforskningen. Det er også min fornemmelse, at grundforskningen er begyndt at blive sat lidt i baggrunden, men hvis ikke vi har en tilstrækkelig grundforskning, nytter det heller ikke noget med den erhvervsfremmende forskning eller den mere erhvervsrettede forskning.

Forskning skal også være erhvervsrettet, for selvfølgelig skal man kunne få noget ud af den. Der skal være et mål med at forske, men jeg er helt enig med ministeren i de betragtninger, han har været fremme med i dagspressen, om, at uden grundforskning bliver det meget, meget svært med den mere erhvervsrettede forskning.

Der er i forslaget her afsat en ramme på 300 mio. kr. Det er muligt, at det er nok, men jeg tror, at det er for lidt. Når nu ministeren senere kommer på talerstolen, vil jeg godt høre, om regeringen er klar til at udvide beløbet, hvis det nu viser sig, at der virkelig er søgning til denne konto.

Der er også et spørgsmål i § 2, stk. 2, hvor der er tale om, at hvis virksomhederne får andre former for tilskud, kan de ikke få fradrag. Det synes jeg er rimeligt nok, men længere nede står der: »...eller selv har rekvireret opgaven.« Hvad betyder det? Betyder det, at man ikke kan forske i det, man selv får ideer til eller rekvirerer opgaver til, at man ikke kan videreudvikle egne produkter, men kun gøre det for andre? Eller hvordan skal det forstås? Det er simpelt hen et forståelsesproblem for mit vedkommende.

Men som sagt: Lovforslaget er taget direkte

ud af de »100 gode grunde til et VKZ-flertal«, vi lavede i sommer, så selvfølgelig støtter vi det.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det er jo ikke første gang, vi har hørt om den idé, der ligger bag det forslag her. Det hænger ganske enkelt sammen med, at erhvervsorganisationer tigger fradrag, ligesom børn tigger bolcher, herunder også et fradrag på 125 eller 150 pct. for forskningsudgifter; den kommer hver gang.

Adskillige lande har forsøgt det. Sverige gjorde det og fandt ud af, at det kostede det hvide ud af øjnene, og ophævede det igen. USA forsøgte det med samme resultat – det kostede det hvide ud af øjnene og gav bare lidt ekstra forskning – og ophævede det igen af den simple grund, at et forskningsfradrag især vil give livligt arbejde for revisorer, der kan finde ud af at ompostere omkostningerne.

O.k., så har regeringen givet sig noget i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og dér skal den have den ros, at det ikke er et ubetinget fradrag, idet der er sat nogle bomme i. Til gengæld bliver det vel heller ikke den type erhvervsforskning, som vi faktisk har mest brug for, nemlig markeds- og produktorienteret forskning, for det er jo lige netop den, man forbyder. Det illustrerer bare, at der er behov for at stimulere virksomhedernes forsknings- og udviklingsindsats, men et fradrag, uanset hvordan man foretager det, er en elendig måde at gøre det på.

Så SF vil stemme nej til dette lovforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er rigtigt, at det ikke er første gang, vi diskuterer et forslag af denne karakter. Det Radikale Venstre har tidligere ved adskillige lejligheder modsat sig, at der blev indført et generelt fradrag på 125 pct. af forskningsomkostninger.

Det er utrolig svært at gøre op, hvad der er forskning, hvad der er anvendt forskning, hvad der er udviklingsarbejde, og hvad der er produktudvikling af en mere obskur natur, men vi må indrømme, at i den sammenkædning, der er mellem forskningsforslaget og skatteforslaget, er der så mange bånd og så mange betingelser, der skal være opfyldt for de pågældende fradrag, at vi gerne prøver forsøget.

Vi synes, det er i orden som en forsøgsordning at sætte en fast ramme og se, hvordan det fungerer, og jeg vil da sige, at hvis der i dansk erhvervsliv er projekter af grundforsknings-

mæssig karakter, som opfylder de kriterier, der er linet op her i forslaget, vil vi ikke være spurkedede af det, hvis rammen her bliver udfyldt eller endda meget anstrengt, og vi er også indstillet på at forhøje rammen, for de projekter, der skal kunne opfylde disse krav, skal være ganske avancerede og skal være nogle, som der formentlig ikke er mange af, sådan som dansk erhvervsliv ser ud i dag.

Dette forslag er strengt nødvendigt, for at vi overhovedet kan gennemføre det følgende forslag, der skal behandles, og vi er indstillet på at støtte begge forslagene.

En bivirkning eller en effekt af forslaget vil formentlig være, at fradraget i praksis kun vil blive givet til store virksomheder. Det synes vi så er i orden, for det betyder, at de projekter, der vil få støtte, altså vil være ganske avancerede projekter, som skal være passet ind i det forskningspolitiske prioriteringsprogram og have grundforskningmæssig karakter eller almen interesse. Det er ganske store krav at stille, og det kan formentlig kun ganske store eller meget specialiserede virksomheder opfylde. Det vil vi være spændt på at se.

Vi vil følge ordningen med meget stor interesse og vil være interesseret i at se, hvilke virksomheder der drager nytte af den, og hvilke projekter der vil nyde fremme.

Altså støtte til lovforslaget fra Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg tror, fru Elisabeth Arnold har ret i, at det især bliver de store virksomheder, der vil benytte denne ordning.

Så sagde fru Elisabeth Arnold, at det så var godt nok, for så vil de lave nogle projekter, som ellers ikke ville blive lavet, men spørgsmålet er, om vi har nogen som helst interesse i at stimulere virksomheder til at skrive artikler? Det mener jeg ikke; jeg mener, at virksomheder skal lave produkter. At der så er nogle virksomheder, som er så store og gør så stor en forskningsindsats, at de som led i dette ønsker at lave en forskning på universitetsniveau, herunder også skrive artikler, er helt fint, men det er ud fra en kommerciel vurdering. Men hvilket formål har det egentlig at stimulere rent artikelskriveri?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Kjeld Rahbæk Møller ved jo udmærket godt,

at forskningsmiljøet i Danmark er sådan, at der er en flydende overgang: Der er en stor vekselvirkning mellem offentligt ansatte og privat ansatte forskere; de bruger hinandens resultater, og de skal læse hinandens forskningsaktiviteter. Det er meget vigtigt, at også privat ansatte forskere får mulighed for at publicere noget, og den tid, man skal bruge til det, koster altså også penge for firmaet. Derfor mener jeg, at det er et helt legitimt formål også at støtte publikationer fra de private virksomheder.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg forstår godt hr. Kjeld Rahbæk Møllers spørgsmål til fru Elisabeth Arnold, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at der i § 2 også står, at der i høj grad kan være tale om forskningsprojekter, hvor der er et formaliseret samarbejde mellem offentlige forskningsinstitutioner, hvor forskerne rent faktisk driver forskning på den måde, at de offentliggør deres resultater, også i et samarbejde med private virksomheders forskere.

Ikke mindst synes jeg, det kan være spændende at følge med i, om vi kan få flere virksomheder med i det samarbejde, end vi har på nuværende tidspunkt.

Bruno Jerup (EL):

Lovforslag nr. L 72 er et forslag, der reelt bare handler om at overføre nogle midler fra statskassen til de private virksomheder. I forvejen er det jo sådan, at de kan fratække 100 pct. af udgifterne til de forskningsaktiviteter, som de kan påvise, så det, man nu foreslår, er altså bare at give dem mulighed for at tage 25 pct. ekstra. Det vil sige, at de kan fradrage 125 pct.

I lovforslaget tales der om, at det muligvis vil være en 10-20 pct. af de 8,2 mia. kr., som bruges til grundforskning og anvendt forskning, og dem kan der så foretages 25 pct. ekstra fradrag for. Det er der overhovedet ikke nogen garanti for, for realiteten er jo, at der er en flydende grænse imellem de forskellige typer beskrivelser af forskningsprojekter. Hvornår er det grundforskning? Hvornår er det almen forskning? Hvornår er det decideret udviklingsforskning med henblik på at lave egentlige udviklingsprojekter?

Jeg mener, at hvis det er sådan, at man fra regeringens og andres side har lyst til at få styrket både grundforskningen og den anvendte forskning, vil det være mere fornuftigt at give de

penge direkte til forskellige typer virksomheder, som har det som deres mål. Det vil give et langt større udbytte, og man vil faktisk have en garanti for, at der bliver lavet noget nyt, og ikke kun, som dette lægger op til, at det bliver endnu en lille niche, og så kan virksomhederne spekulere i, om det, de plejer at lave, nu skal hedde grundforskning eller anvendt forskning.

Derfor vil vi på det kraftigste gå imod det her, og vi vil selvfølgelig stemme imod lovforslaget, som vi ikke ser noget formål med. Det er bare endnu en lille snabel ned i statskassen, eller man kan sige, at det bare er endnu et eksempel på, at pengene skal fosse ud af statskassen. Det er åbenbart bare forskelligt, hvem de skal fosse ud til, men når det som i dette tilfælde er til et fuldstændig unyttigt formål i de private virksomheder, er det åbenbart helt o.k.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal starte med at takke for den positive modtagelse, forslaget intention har fået. Det vigtigste er nemlig at styrke det samlede erhvervslivs forsknings- og innovationsaktiviteter, og det er der ingen der har talt imod, så det er vi alle enige om. På baggrund af den erhvervsstruktur, vi har i Danmark, med primært små og mellemstore virksomheder, er det rigtigt, at både regeringen og Folketinget bruger tid og kræfter på at finde instrumenter til at styrke innovationen i vores private sektor til gavn for beskæftigelsen og konkurrenceevnen.

Så kan man altid diskutere, om vi nu har fundet de endegyldige løsninger på det. Der er ingen tvivl om, at fru Sonja Mikkelsen har ret i, at det her er et yderligere led i de mange initiativer, der er taget af den nuværende regering for at søge at stimulere innovations- og forskningsaktiviteterne i den private sektor. Fru Sonja Mikkelsen har gennemgået en række af initiativerne, og derfor skal jeg ikke komme yderligere ind på dem, men det her ser vi som et supplement.

Jeg skal gerne medgive, at når man laver et stort, samlet finanslovsforlig, er det jo sådan, at der er nogle, der får indrømmelser for at kunne støtte den samlede finanslov, og jeg vil gerne indrømme over for Folketinget, at fru Henriette Kjær har ret i, at det her i høj grad har været et meget promoveret forslag fra Det Konservative Folkeparti i et forsøg på at få øgede forsknings- og udviklingsaktiviteter i den private sektor med baggrund i en fradragsordning.

Det er kendt, at Socialdemokratiet, Det Radi-

kale Venstre og SF igennem mange år har talt imod en generel fradragsordning, der skulle stimulere forsknings- og innovationsaktiviteterne i den private sektor, og derfor er det heller ikke blevet en generel fradragsordning. Det er blevet en forsøgsvis fradragsordning, hvis omfang er begrænset til 300 mio. kr. Det er ikke et tagselv-bord; man ansøger om at få andel i den samlede pulje på de 300 mio. kr. At der skal ansøges, fremgår ikke umiddelbart af lovforslaget, og derfor fik fru Henriette Kjær også under sin ordførertale talt sig ind i bekendtgørelsesarbejdet. Jeg skal love Folketingets Forskningsudvalg, som jeg går ud fra at lovforslaget henvises til efter første behandling, at det skal blive beriget med et udkast til en bekendtgørelse, sådan at man får syn for sagen og kan se, at der faktisk, som fru Elisabeth Arnold sagde, er en lang række håndtag til at sikre, at det her bliver et lovforslag, der har til formål at støtte innovations- og forskningsaktiviteter i det private erhvervsliv med udgangspunkt i, at det nu kan få 25 pct. ekstra i fradrag, og at det bliver forskningsrådene, der kommer til at administrere den ordning, det vil sige, at der skal være en forskningsmæssig kvalitet bag de ansøgninger, der imødekommes med et yderligere fradrag.

Der er, som jeg hørte det nævnt i både fru Henriette Kjærs og hr. Tom Behnkes tale, et ønske om at sikre større forskningsmæssig aktivitet og dermed forbedret konkurrenceevne og skabelse af nye arbejdspladser. Derfor tror jeg ikke, der er noget modsætningsforhold mellem det, at man her skal ansøge, og at der er en myndighed – nemlig forskningsrådene – som ser på den forskningsmæssige kvalitet og derefter imødekommer de ansøgninger, som har den forskningsmæssige kvalitet i sig.

Det er rigtigt, at det her, som også fru Elisabeth Arnold sagde, er en forsøgsordning med en ramme på 300 mio. kr. og med et forventet provenumæssigt tab på 30 mio. kr. for staten. De to ordninger, som nu eksisterer – virksomhedernes deltagelse i internationale forskningsprogrammer i EUREKA-regi og i nordisk regi – bliver nu suppleret af en national ordning, når det drejer sig om innovations- og forskningsaktiviteter, der har deres udspring i et samarbejde med nationale forskningsinstitutioner, med virksomheder, der er gået sammen om at lave forskningsaktiviteter, eller, som flere har været inde på, med store virksomheder, som foranstalter deres egen forskningsmæssige aktiviteter.

Vi må så, når ordningen har kørt et års tid,

vurdere, om den skal videreføres. Vi må vurdere, hvem der har benyttet den, om den har kunnet leve op til de forventninger, forligspartierne har haft til, at den har kunnet stimulere virksomhedernes forskningsmæssige aktiviteter.

Jeg ser frem til udvalgets behandling af lovforslaget, og som sagt vil jeg sørge for, at der meget hurtigt under udvalgsbehandlingen bliver sendt et udkast til en bekendtgørelse over i Folketingets Forskningsudvalg.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Nu kan forskningsministeren jo ikke gøre for, at han har fået placeret dette på sit bord, men hvor mange arbejdspladser er der egentlig i det her? Jeg tror sådan set, at hver af de større virksomheder er nødt til at ansætte en person til at sidde og omskrive de ting, de plejer at lave, sådan at det kan blive fremstillet, som om det er grundforskning eller anvendt forskning.

Det er vel de eneste arbejdspladser, der kommer ud af det.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Nu er jeg jo ikke spåmand, men jeg kan forstå, at hr. Bruno Jerup giver sig af med at spå. Det er klart, at det, det drejer sig om her, er at fremme nye forskningsmæssige aktiviteter. Derfra kan man selvfølgelig ikke adskille de forskningsmæssige aktiviteter, som nogle virksomheder i forvejen har, og i forbindelse med videreførelse af forskningsaktiviteterne i virksomhederne drejer det sig altså ikke kun, som hr. Kjeld Rahbæk Møller sagde tidligere, om at skrive forskningsmæssige artikler. Det drejer sig om grundforskning og anvendelsesorienteret forskning, og det skulle også gerne udmønte sig i, at der bliver etableret arbejdspladser i forlængelse af de forskningsmæssige aktiviteter, virksomhederne etablerer, når de overfører grundforskningsaktiviteter fra de højere læreanstalter til anvendelsesorienteret forskning i virksomhederne.

Det skulle gerne være meget ubureaukratisk for virksomhederne at indsende en plan for det forskningsprojekt, virksomhederne gerne vil sætte i gang, med en beskrivelse af, hvilke forskningskyndige medarbejdere der indgår i projektet, en beskrivelse af den samlede beløbsramme og en beskrivelse af det langsigtede mål for programmet. Derefter behandler forskningsrådene det så og ser, om det lever op til den forskningsmæssige kvalitet, som forskningsrå-

dene i øvrigt lægger til grund for deres behandling af de forskningsmæssige ansøgninger, som forskningsrådene modtager.

Det skulle altså gerne ende i en øgning af en dag for ringe forskningsaktivitet i det danske erhvervsliv. Derfor lægger vi fra regeringens side også vægt på, at den offentlige forskningsaktivitet over de kommende år stiger i en størrelsesorden på omkring 500 mio. kr. årligt.

Dette forslag skal selvfølgelig ses i lyset af, at der er en helt klar forståelse i regeringen og dermed også i forligskredsene af, at den offentlige forskningsaktivitet skal øges over de kommende år. Det er dette så et bidrag til, men jeg medgiver, at det ikke er en voldsomt stor indsats, for det er et led i en samlet række af initiativer for at øge den private sektors aktivitet. Dette er så et yderligere bidrag til at stimulere den forskning.

Ingen kan forudsige, hvordan det så vil blive anvendt. Det vender vi tilbage til Folketinget med, når ordningen har kørt et års tid.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg forstod på forskningsministeren, at et af formålene skulle være at få flyttet grundforskning til anvendelsesorienteret forskning. Eller hørte jeg galt? Jeg vil altså gerne vide, om en del af ideen i forslaget er, at der skal gøres noget mere for at flytte grundforskning til anvendelsesorienteret forskning.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Er der grundforskning i Danmark, hvor der kan være et kommercielt – det er ikke et fyord i min terminologi – beskæftigelsesmæssigt og erhvervsøkonomisk grundlag for at formidle grundforskning over i en mere anvendelsesorienteret retning, så skal vi selvfølgelig gøre det.

Skatteyderne betaler den offentlige forskning, vi har i dette land, og samfundet kræver at få noget til gengæld i form af en forøgelse af den kulturelle og samfundsmæssige livskvalitet, men selvfølgelig også i en styrkelse af den erhvervsøkonomiske konkurrenceevne.

Kan man derfor af den grundforskning, der foregår på universiteter og læreanstalter og forskningsinstitutioner i dag, udtrække aktiviteter, der har et mere anvendelsesorienteret sigte, så skal man selvfølgelig gøre det. Det skal lovforslaget ses som et bidrag til. Virksomhederne kan naturligvis også lave deres egen grundforskning inden for dette lovforslags ramme. Det er der ikke noget odiøst i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forskning).

Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 23/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

Socialdemokratiet ønsker en styrkelse af forskningen, idet vi finder investeringer i forskning væsentlige for vækst og velstand på længere sigt. Forskningsindsatsen i Danmark har i en år-række ligget på et lavt niveau, og af regeringens finanslovsforslag fremgik derfor en række langsigtede initiativer på forskningsområdet, som indebærer en betydelig øget satsning på forskning.

Finanslovaftalen udbygger denne satsning med yderligere initiativer. For at tilskynde virksomhederne til at satse på øget forskning indføres med dette lovforslag et tidsbegrænset fradrag på 125 pct. for 1995 til grundforskning og anvendt forskning med de betingelser, som fremgår af det af forskningsministeren samtidig fremsatte lovforslag om godkendelse af visse forskningsprojekter.

Socialdemokratiet lægger vægt på, at der er visse begrænsninger for fradragene. Dels er fradragene tidsbegrænsede inden for en fastsat beløbsramme, jf. lovforslag nr. L 72, dels skal pro-

jekterne og fradragene godkendes, jf. retningslinjerne fra forskningsministeren. På denne måde kommer fradragene til at minde meget om tilskud.

Socialdemokratiet kan også på baggrund af de i bemærkningerne til lovforslaget fremsatte begrundelser tilslutte sig den 1-årige forlængelse af den gældende fradragsskema for internationale forskningsprojekter, som omfatter projekter godkendt inden udgangen af 1995.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Henning Urup (V):

I dag har virksomheder, der deltager i visse i forvejen veldefinerede fælleseuropæiske forskningsprojekter, mulighed for at fratække 125 pct. af deres omkostninger til disse projekter i 1994. Da den iværksatte evaluering af effekten af disse overparitetiske fradrag endnu ikke er afsluttet, gives der med vedtagelsen af dette lovforslag en fristforlængelse for yderligere lån, altså til udgangen af 1995.

En anden del af lovforslaget er et led i finanslovsforslaget og udstrækker 125 pct.-ordningen til også at gælde private virksomheders forskningsprojekter efter en forhåndsgodkendelse af aktiviteterne og inden for en beløbsramme på 300 mio. kr.

Sideløbende med dette forslag er forskningsministerens lovforslag nr. L 72 til behandling, og af dette fremgår de specifikke betingelser for at kunne opnå et ekstra fradrag på 25 pct. Det er i øvrigt meningen, at forslaget kun skal løbe i 1 år.

Af den grund kan Venstre have betænkeligheder ved effekten af et i øvrigt godt forslag.

Gitte Seeberg (KF):

Det Konservative Folkeparti kan tiltræde de to ændringer af ligningsloven, som er indeholdt i lovforslaget som en naturlig forlængelse af det lovforslag angående godkendelse af visse forskningsaktiviteter, som netop er blevet behandlet, og dermed det fradrag, der er lagt op til med ændringerne af ligningsloven. Endvidere kan vi tiltræde, at fristen vedrørende deltagelse i visse internationale forskningsprojekter ifølge § 8 G forlænges med 1 år.

De to lovforslag om 125 pct. fradrag i forbindelse med forskning er konservative mærkesager, og vi tiltræder derfor med glæde de foreslåede ændringer.